

Bemærkninger til forslaget

Formålet med forslaget er at skitsere en ordning, hvorefter ikke bare forskere – som foreslået i forslag til lov om tilskud til udenlandske forskere med særlige opgaver i Danmark (L 22) – men også andre nøglemedarbejdere, der udstationeres i Danmark i indtil 3 år kan få en betydelig lempelse af den personlige skat her i landet.

Dette foreslås for at gøre dansk erhvervsliv og forskning mere international og tilføre kvalifikationer, der ikke findes i den danske arbejdsstyrke, og for at lette udenlandske investeringer, der i hurtigere tempo kan tilføre højteknologi til landet. Denne højere grad af internationalisering må anses for påkrævet, hvis Danmark skal have det fulde udbytte af det indre marked i Europa.

Forslaget retter sig mod en gruppe af udstationerede her til landet, der typisk aflønnes efter regler, der sikrer dem en bestemt høj levestandard efter skat. Forslagets konsekvens er derfor ikke, at nogen i forvejen højtlønnede opnår endnu større privatforbrug, men at erhvervslivet opnår lavere omkostninger ved dispositioner, som Danmark har en samfundsmæssig interesse i at virksomheden træffer.

Tankegangen er, at vi gennem lavere beskatning af de særlige nøglemedarbejdere kan få andel i viden og investeringer, som ellers går til nogle af vore nabolande.

Den skat, en udstationeret udlænding skal betale i Danmark, er af en række grunde markant højere end i andre EF-lande.

I Danmark har vi enestående høje indkomstskatteprocenter, men til gengæld stort set ingen arbejdsgiverafgifter. I andre EF-lande er situationen omvendt. Men f.eks. i Tyskland fritages arbejdsgiveren for afgifter for en udstationeret udlænding og kan derfor klare en bestemt løn efter skat med væsentlig lavere lønomkostning end i Danmark.

De høje danske indkomstskatteprocenter ses desuden på en helt anden baggrund af fastboende end af folk, der er udstationeret i kortere perioder.

En fastboende dansker med høj løn vil tidligere og senere i sin tilværelse trække på de omfattende offentlige gratisydelse og overførselsindkomster og

kan derfor betragte en stor del af skatten som en udligning af sin egen livsindkomst. Og han eller hun vil desuden i langt højere grad end en korttidsudstationeret udlænding kunne planlægge at udnytte de store fradragsmuligheder i det danske indkomstskattesystem.

Derfor udformes det særlige fradrag for udstationerede som et standardfradrag, der kan træde i stedet for ligningsmæssige fradrag, renteudgifter m.v. efter de almindelige regler, mens udstationeringstillæg til bl.a. bolig, transport, skole m.v. er skattepligtigt.

Man kan således ikke anvende forslaget om lempeligere beskatning af udstationerede som bevis for, at det danske skattesystem for de højerelønnede fastboende betyder dårligere vilkår end for tilsvarende grupper i andre europæiske lande. Intet tyder på, at dette er tilfældet.

Det er også en kendsgerning, at hverken lønomkostninger i almindelighed eller erhvervsbeskatning er skræmmende høj og virker som barriere for udenlandske investeringer i Danmark. Tværtimod meldes der fra fremstøddet over for amerikansk erhvervsliv for investeringer i Danmark om almindelig tilfredshed med disse grundvilkår.

Derimod er det meget ofte fremhævet, at specielt forholdene for højtlønnede nøglemedarbejdere, der sendes hertil, virker som en bremse på interessen for at udvikle aktiviteter i Danmark, fordi der som tommelfingerregel skal betales 300.000 kr. for at udligne en skatteforskel på 100.000 kr.

Virkingen er, at højt kvalificerede nøglemedarbejdere og forskere, der arbejder kortere tid i Danmark, bliver væsentligt dyrere end i noget andet land i EF.

Beregninger, der er udført ved bistand fra firmaer, der har medarbejdere i flere europæiske lande, viser, at en amerikaner med en løn i USA på 100.000 dollars (ca. 600.000 kr.) her i landet vil koste ca. 1,5 mio. kr. incl. udstationeringstillæg, skattekompensation m.v. Den tilsvarende omkostning i England, Tyskland, Belgien og Holland varierer mellem 0,9 mio. og 1,1 mio. kr. Resultatet er, at for få udenlandske forskere og medarbejdere udstationeres i Danmark, og at der antagelig bliver færre udenlandske investeringer.